DANS

30 APRIL

KOEN DE PRETER

ADAGIAE

DI 30 APR 2024 | 13U30 EN 20U30
SINT-DIMPNAKERK | STANDAARDPRIJS: € 18

Interview ↘

Wat was je eerste reactie toen de vraag kwam om een voorstelling te maken in een kerk voor de cultuurcentra van 't Pact?

Ik was al gewend om locatievoorstellingen te maken, maar een kerk dat was wel een erg specifieke vraag. Het is natuurlijk een plek met ontzettend veel referenties en geschiedenis. Voor dit project wil ik voornamelijk vertrekken vanuit de architectuur en akoestiek van het gebouw en los van de religieuze context stilstaan bij het feit dat er een tijdloze sfeer hangt. Een sfeer die me doet denken aan voorouders, aan alle generaties mensen die er voor ons geweest zijn en ook fysiek deze gebouwen betraden. De funderingen en zuilen van al de kerken waar we spelen, dateren van de 14de-15de eeuw. Daar word je toch een beetje stil van.

Je werkt voor deze productie met niet-professionele dansers, hoe is dat?

Dat vind ik altijd ontzettend fijn om te doen. In het verleden werkte ik al vaker met niet-professionele performers, met kinderen, jongeren en mensen met een beperking. Ik danste zelf een duet met een danseres van zesentachtig jaar oud. Ook voor *Adagiae* werk ik met mensen van verschillende leeftijden. Het mooie aan zo'n groep is dat het zo verbindend werkt, en dat gaat in alle richtingen. We leren allemaal van elkaar bij en ik zie hen openbloeien in de repetities. Ze staan op een erg naturelle manier op de scène, dat is mooi om zien.

Wie zijn je dansers en hoe selecteerde je ze?

De dansers komen allemaal uit de regio. Bij al mijn creaties selecteer ik performers op basis van eigenheid en diversiteit. Ook zorg ik ervoor dat mensen een verschillende dansachtergrond hebben. In deze groep zitten dansers van geen tot heel veel ervaring. Sommigen in de hedendaagse dans, anderen in meer urban stijlen, modern ballet of martial arts. Ik vind het belangrijk dat ieder zijn eigen kwaliteiten heeft maar ook open staat om veel bij te leren en grenzen durft op te zoeken. *Adagiae* wordt gedanst door tien dansers, tussen de twaalf en zeventig jaar.

Wat is de insteek van de voorstelling?

Bovenal gaat de voorstelling over verbondenheid tussen de verschillende generaties. Daarnaast wilde ik een link naar de oudheid. Door de locatie kwam ik bij de Latijnse taal terecht en vond zo mijn weg naar *Adagia*, het boek van Erasmus waarin hij duizenden zegswijzen uit de Griekse en Romeinse oudheid opschreef. Heel veel van die spreekwoorden gebruiken we vandaag nog en spreken tot de verbeelding. Een selectie van die gezegden vormen de leidraad om bewegingsmateriaal mee te creëren en zorgen ook als een leidraad voor het publiek om de voorstelling te lezen.

Wat doet de locatie, vijf kerken, met jou en met dans?

Het vormt natuurlijk een prachtig decor en de architectuur inspireert. De stenen vloer laat andere dans toe dan op een theaterpodium, de zuilen zorgen voor afbakening van het speelvlak. Het publiek zit rond om rond, ook dat is een beleving. Het gebouw zal anders ervaren worden omdat de vloer wordt blootgelegd en de kijkrichting verandert. Door na te denken over geschiedenis en oudheid is bij mij ook de vraag gerezen, hoe het toch komt dat er in onze cultuur zo weinig rituelen rond dans zijn. Soms voelt het alsof naar het theater gaan een vervanging van zo'n ritueel is. Mensen hebben er nood aan om samen te komen, om bijvoorbeeld naar dans te kijken of aan dans te doen. Dans heeft ergens ook de kracht om mensen dingen te laten voelen die niet in woorden uit te drukken zijn.